

Barikāžu atbalss pērkondziesmā

Juris Kulakovs gribēja, lai barikāžu kantātes pirmatskaņojums notiktu Doma laukumā

DIENAS CILVĒKS

ULDIS RUDAKS

Aiz komponista Jura Kulakova atvērtajām durvīm viņa ekskluzīvās, zaļās motorvaboles izgrednotā pagalma mājā iepretī Ziedondārzam atklājas visstākā mūzikas radošā laboratorija. Tāda varētu būt redzēta sirreālākajos sapņos par mūzikas burvjiem un viņu aizkulišu ikdienu. Studijas tehnika, sintezatori, klavieres, kilogrami tekstu un nošu lapu, vīna krājumi un atlikumi, šur tur pa kādai tenisa bumbiņai, dūmakaina puskrēsla... Šajā vietā Juris pēdējos divus gadus gan dzīvo, gan strādā, un pagājušajā rudenī te tapusi arī barikāžu 15 gadu atceres kantāte *Vēstules uz bruģa*, kuras pirmatskaņojums Nacionālajā teātrī ar tiešraidi televīzijā notiks 16.janvāra vakarā.

72 mikrofoni

Sākumā Juris Kulakovs bija iecerējis, ka koncertam vajadzētu notikt Doma laukumā, kur risinājās barikāžu galvenie notikumi. Tomēr rudenī nosprieduši, ka aukstas ziemas gadījumā tas nebūs iespējams. «Visi koka pūšamie instrumenti ir nelietojami aukstumā. Režisors Uģis Brikmanis tagad mēra katru pēdu un rēķina, kā to visu izvietot, jo izpildītāju skaits ir milzīgs. Ja nemaldos, bija runa par septiņdesmit diviem mikrofoniem,» stāsta J.Kulakovs.

«Ideja ļoti skaista — tāda poētiska, tur nav neviena vārda par barikādēm»

Juris Kulakovs, komponists

Un, dziļdomīgi ievilcis elpu, Juris sāk dalībnieku uzskaitījumu. «Visi *Pērkonas* solisti, ieskaitot Nauri Puntuli, vēl mums pievienosies Zane Šmite, un tad sākas,» J.Kulakovs pasmaida, ietur pauzi un turpina svinīgā tonī. «Nacionālo bruņoto spēku štāba pūtēju orķestris, Dobeles zemessargu vokālais ansamblis Laura Reinika tēva Artūra Reinika vadībā. Dūdu un bungu grupa *Auļi*. Vienā epizodē piedalās Rīgas Doma kora skolas audzēknis Oskars Toms Lībers, kura vec-tēvs, starp citu, Pārupē organizēja traktorus barikādēm, bet tēvs piedalījies Ķīpsalas aizsardzībā. Visbeidzot arī koris *Ave*

Pērn J.Kulakovs pirmoreiz bija aiz polārā loka Zviedrijā un Skotijā, kur radās ideja piesaistīt kantātei dūdiniekus. Foto — Kristaps Kalns, *Diena*

Sol. Ļoti tāds patriotisks, patētisks un arī militārs.»

Jura vadītā grupa *Pērkonas* bija viena no aktīvākajām barikāžu laikā — viņi stiprināja un vienoja nosalušo un neziņas mocīto tautu, neskaitāmas reizes uzstājoties Doma laukumā un pie Katedrāles. «No rokgrupām mēs laimam esam vienīgie, ko valsts apbalvojusi ar barikāžu piemiņas medaļām. Šoreiz man ir arī ļoti personiska attieksme pret šo lietu, jo Andris Slapiņš (barikāžu laikā bojāgājušais kinooperators) man bija ļoti tuvs draugs. Šādā veidā šie notikumi skāra mani arī ļoti personiski. Tas viss nenāca viegli un uzlika ļoti lielu atbildību,» kūpinot cigareti un malkojot šampanieti, stāsta kantātes autors.

Normunda Beļska teksti esot bijuši gatavi rudens sākumā. «Ideja ļoti skaista — tāda poētiska, tur nav neviena vārda par barikādēm, bet visas tādas poētiskas asociācijas ļoti plašā emociju spektrā. Gan lirika, gan patētika, gan folkloristiski mo-

menti. Daļu nosaukumi ir *Liepa, Ābele, Usnes, Ozols.*»

Pērkonam jubileja

2006. ir arī *Pērkonas* jubilejas gads. «Kaut kad šajās dienās pirms 25 gadiem spēlējām pirmo reizi Mākslas akadēmijas karnevālā. Neviens gan neatceras datumu, bet tas noteikti bija pirms 17.marta, jo tad notika otrā grupas uzstāšanās Māra Melgalva dzimšanas dienā,» paskaidro J.Kulakovs. Par godu jubilejai 10.jūnijā notiks koncerts Dzintaru koncertzālē, kur paredzēts piesaistīt arī Nacionālo bruņoto spēku štāba orķestri. «Šajā kantātē mūsu sadarbība veidojas lieliski, un, ņemot vērā to, ka savas dziesmas ar simfonisko orķestri paspējuši nospēlēt jau citi, domāju, ka būtu tieši interesanti, ja mums tas nebūtu tikai simfoniskais orķestris.»

Pašlaik par *Pērkonu* top arī grāmata. Paredzēts arī *Pērkonas* albums, kurā skanētu Jura dziesmas ar Eduarda Veidenbauma vārdiem — pazīstamais

cikls, ko dziedāja Ieva Akurate. Protams, arī *Iedzer brāli*, kas sen kļuvusi par vienu no *Pērkonas* hitiem. Kad jautāju, vai *Pērkonam* top arī kas jauns, Juris uz mani paskatās neizpratnē un atbild, ka visu šo kantāti var nospēlēt arī *Pērkonas* viens pats, bet var no tās arī izraut atsevišķas dziesmas, ko iekļaut grupas koncertos.

No rītiem netraucēt

Visiem jau sen kļūvis skaidrs, ka sazanīt J.Kulakovu no rītiem ir bezcerīgi, jo strādā viņš pa naktīm līdz četriem vai pat sešiem rītā un tad ilgi gul. Tā esot

bijis vienmēr, jo viņš ir izteikta «pūce»: «Esmu iemanījies nevienu lietišķu randiņu pilsētā nenorunāt ātrāk par trijiem un sen jau esmu kategoriski atteicies no piedalīšanās televīzijas rīta raidījumos. Pāris reizi mēģināju un tas bija katastrofāli — pat ja viņi mašīnu atsūta, visa diena ir pagalam.»

Ārpusauli savā dzīvē komponists īpaši neielaiž — telefonā un radio nav, avīzes viņš ne lasa, jo pēc dabas ir pētnieks, kuram patīk visur iedziļināties. Ja rokās trāpītos avīze, interesētu izlasīt visu, un tas prasītu katru reizi vismaz divas stundas. ♦

*Jautājiet: LATEKO BANKA, www.lateko.lv, tālr. 8008484

